

Я схопив віки за горло...

Михайль Семенко

Я схопив віки за горло,
Я тримаю за вухо момент.
Зимно й непривітно голому
Під революції аплодисменти.
Я з Богом зустрівся зором
Сидячи в кав'ярні з ним.

І шепотів Бог: горе мені,
Годі мені бути святим.
Проїздив ломовик бруком
І я сів разом з ним.

І сказав робітник безрукий:
Вчора я мав справу з ним.
Висадив непокірні ребра,
Цигарку засунувши в рот.
Засопів покійник — не треба
Городити огород.

20-I-920. Київ.